

Попри провальні перші спроби, вірю що Рада прокурорів України здатна зіграти важливу роль у розбудові сучасної прокуратури. Все залежить від здібностей обраних представників, їх рішучості, наполегливості та, звичайно, порядності. Вперше за багато років волею долі опинившись не на адміністративній посаді, вважаю участь у цьому конкурсі своїм моральним обов'язком.

Які виклики стоять перед Радою?

1. В державі сформувалась вражаюча за масштабами система фальсифікації даних про рівень і структуру злочинності. Можливо не для всіх очевидно, але це створює реальну загрозу не тільки незалежності прокурорів, а існуванню держави взагалі. Органи Нацполіції із зухвалістю, якій позаздрить будь-яке ОЗГ, масово закривають провадження без жодної слідчої дії, або взагалі знаходять приводи їх не реєструвати. Те, що залишається, закривається по «поправці Лозового». Однозначно ці дії керуються з одного центру за мовчазної згоди керівництва прокуратур всіх рівнів. Звітують про розкриття 40% злочинів при тому, що в реальності воно в десятки разів менше! Ні про яку адекватну координацію боротьби зі злочинністю, правильне визначення пріоритетів, партнерські відносини з власними громадянами, послідовне законодавче регулювання чи нормальну оцінку KPI прокурора не може йти мови допоки правоохоронні органи будуть залишатися в межах цієї брехливої парадигми.
2. Рівень поширеності корупційних практик в прокуратурі, особливо серед керівників, набагато більший, ніж це декларується.
3. Процеси призначення на адмінпосади не є прозорими та транспарентними.
4. Внаслідок непродуманих реформ існує потреба не тільки в поверненні довіри суспільства до прокуратури, а й довіри самих прокурорів до держави.

Який інструментар варто задіяти?

1. Звернення до органів влади та керівництва ОГП щодо припинення практики укриття злочинів, декриміналізації дрібної крадіжки із запровадженням адмінпреюдиції, скасування «поправок Лозового», спрощення дізнання, яке на практиці не запрацювало за алгоритмами, закладеними в КПК, зменшення кількості процесуальних документів в кримінальному процесі, переведення їх у непаперову форму, спрощення доступу прокурора і слідчого до інформації (телефонні оператори, банки тощо).
2. Запрошувати відповідальних за прийняття рішень чиновників для участі у засіданнях Ради.
3. Зафіксувати чіткі критерії відбору осіб для рекомендації на керівні посади (досвід роботи, рекомендаційні листи, у т.ч. від підлеглих, навчання у тренінговому центрі, глибина суджень у мотиваційному листі та на співбесіді, репутація).
4. Широко використовувати повноваження ініціювати звільнення прокурорів з адміністративних посад.
5. Провести консультації з керівниками профспілкових організацій, постійно координувати з ними діяльність, уникаючи дублювання. Контролювати питання рівня заробітної плати, забезпечення житлом чи доступу до іпотеки, страхової медицини, повернення класних чинів, цивілізованого обліку та оплати часу, відпрацьованого понаднормово.
6. Вимагати від керівництва ОГП на якісно іншому рівні вирішити питання матеріально-технічного забезпечення, підтримання основних фондів та оплати праці технічних працівників. Недоліки в організації цієї роботи спонукають керівників прокуратур до пошуку шляхів вирішення проблем за межами правового поля, що легалізує корупцію як таку.
7. Запровадити в роботі механізми прямої демократії (майданчики для внесення будь-яким прокурором пропозицій, обговорення, голосування).

Чому я?

1. У мене багатий досвід просування евристичних управлінських рішень і бажання використати його з максимальною користю.
2. За роки роботи навчився не толерувати корупцію, кумівство, непрофесіоналізм та конформізм, сформував імунітет до адміністративного тиску.
3. Гадаю, я маю моральне право давати оцінку організаторським здібностям інших не тільки завдяки професійному та життєвому досвіду, а й тому що й сам не один раз приймав участь у конкурсах на адмінпосади.
4. Завдяки цим конкурсам та займаним посадам моя доброчесність була предметом прискіпливого вивчення державних органів та громадськості.
5. Працюю та проживаю у м. Києві, що суттєво полегшує виконання обов'язків з т.з. логістики.
6. У моєї родини існує стабільне інше джерело доходів, тому я можу собі дозволити приділити п'ять років роботі на громадських засадах, не думаючи про переведення на посади з більшою зарплатою.
7. Маю непогану англійську.

З повагою,

В. Гіренко